

[Erhard Jakobsen.]

når man bare, som det tilsyneladende er sket, giver centrum-demokraterne ret, så er vi helt parat til at medvirke.

Ømann (SF):

Jeg havde af den forrige taler ventet mig et forslag om, at hver familie skulle have 2 biler; så vidt gik han dog ikke, men han gik temmelig vidt.

SF har for længst, også allerede under den forrige regering, advaret imod den drejning, som vor økonomiske politik har taget. Jeg må sige til denne regering: hvorfor er der ikke for længst sket et udspil af denne karakter, hvor modbydeligt det end må falde mig?

Men nu er vi altså kommet så langt ud, at selv den tøvende venstreregering måtte komme ud af busken. Vi er jo i den situation, at det, som vi egentlig skulle — det ved vi godt — var at gøre det samme som italienerne. Det, det drejer sig om, det, der er den store hellige ko, det er valutabalancen, det er betalingsbalancen, og vi skulle altså have rettet vores opmærksomhed imod importen. Vi skulle have lavet en importafgift.

Det er altså faktisk også det, der sker, bare ad krogveje, således at det bliver EF-lovmedholdeligt. Vel, det kan da være godt med sådan noget kosmetik, det skal jeg ikke fordømme. Men det afgørende er, at vi igen er i en af de situationer, hvor folketinget pludselig skal tage stilling til forslag, som er helt afgørende for den enkelte families økonomi.

Det er et stort kompleks, dette her. Først skal vi altså lave nogle afgiftsforhøjelser; dem skal vi vedtage i huj og hast, og vi er jo så vant til, at afgiftsforhøjelser er noget, som man skal vedtage hurtigt, for at der ikke sker misbrug. Så er der guleroden bagi: et skattereformforslag, som så sandelig hører fremtiden til.

Hvad er det så, der skal finansiere denne skattereform? Ja, det siges jo dunkelt, at for at få forudsætningerne i orden for denne skattereform må vi nu lave disse afgiftsforhøjelser. Sandheden er jo, at provenuet af disse afgiftsforhøjelser er noget, som regeringen har hårdt brug for, fordi den har en vis legemsdel overordentlig meget bagud.

Når vi så kommer til skattereformen, skal den finansieres af andre ting, som ligger ude

i den dunkle fremtid, nemlig 5 mia kr. i besparelser på statsbudgettet for 1975-76. Hvad ved vi om dem? Intet. Jo, vi ved, og det er antydnet, at det skal hovedsagelig ske ved besparelser på det sociale område og på boligområdet. Det lyder lystigt, når vi betragter denne bukets sociale balance.

Ja vel, men det er ikke engang nok. Nej, den reform, man skal lave til nedsættelse af skatterne, skal finansieres yderligere af en momsreform pr. 1. januar 1975. Her skal der altså skaffes yderligere, for det er vel de 5 pct. momsforhøjelse, man tænker på, 5 mia kr. Det giver bare ikke så meget, for jeg tror da, at end ikke denne regering er i stand til at gennemføre en sådan momsforhøjelse uden at give sociale kompensationer.

Ja, så kan der laves en vis balance ved at omordne indkomstbeskatningen. Der er mange træk i det forslag, venstre lægger op, som i og for sig stemmer mig sympatisk. Der er dette, at man først og fremmest sigter på at lette beskatningen for arbejdsindkomsterne, og det er sagt direkte, det er indkomster mellem 30.000 og 80.000 kr. — jeg regner med, at det er bruttoindkomst og ikke skattepligtig indkomst. Det er også dér, jeg ville lægge lettelserne. Man forlænger proportionalsskattestrækket, og det vil muliggøre en forenkling af beskatningen. Man forhøjer bundfradraget, som det hedder, og gør det til et fradrag i skatten. Det synes jeg også er et sympatisk træk; bare kan man altså ikke klare alle problemerne vedrørende pensionistbeskatningen.

Men så er der den højt besungne fradragsreform. Her er jeg skeptisk, her er jeg næsten direkte imod. Man vil klare hele problemet om gældsætningslysten her i Danmark; det overforbrug, som gældsætningen giver anledning til, vil man klare ved at beskære de mest uskyldige låntagere. Man vil skære bunden ud af rentefradraget, de 4.000 kr. Det er de små låntagere, man altså her straffer. På samme måde med lønmodtagerfradraget. Man vil skære bunden ud af lønmodtagerfradraget og sige, at kun de, der har fradrag ud over 2.000 kr., kan få noget som helst fradrag. Der er jo ikke nogen social balance i disse forslag. Og så vil man afbalancere det med at sige: ja men så skal de private erhvervsdrivende forlods, før man ligner dem i skat, have et tillæg til deres indkomst på 2.000 kr.